

Tema 13: Vjerujem u općinstvo svetih i oproštenje grijeha

Crkva je *communio sanctorum*, općinstvo svetih – zajednica svih onih koji su primili milost ponovnog rođenja od Duha, koji ih ujedinjuje s Kristom i čini ih djecom Božjom; stoga se i zovu „sveti“.

19.12.2012.

1. Općinstvo svetih

Crkva je *communio sanctorum*, općinstvo svetih – zajednica svih

onih koji su primili milost ponovnog rođenja od Duha, koji ih ujedinjuje s Kristom i čini ih djecom Božjom; stoga se i zovu „sveti“. Ovo zajedništvo uključuje ne samo članove zemaljske Crkve, nego i one koji se čiste u čistilištu (kojima možemo pomoći svojim molitvama); te konačno, one koji već blaženo gledaju Boga u raju i koji nam pomažu svojim zagovorom.

Općinstvo svetih odnosi se i na činjenicu da svi Kristovi vjernici dijele svete darove primljene od Boga: vjeru, sakramente, s euharistijom u središtu, karizme i druge duhovne darove, a osobito milosrđe (*Usp. Kompendij, 195, 194*).

Kroz općinstvo svetih, zasluge Krista i svih svetih pomažu nam ispuniti poslanje koje nam je Gospodin povjerio. Sveci u nebu brinu se za putujuću Crkvu na zemlji kroz pomoć koju joj pružaju; zagovarajući nas pred prijestoljem Božjim,

odlučno iščekujući potpuno zajedništvo svetih koje će se ostvariti Kristovim drugim dolaskom, Posljednjim sudom i uskrsnućem tijela. Vjernost svakog krštenika je veoma važna za ostvarenje poslanja Crkve, za obraćenje mnogih duša i njihovo posvećivanje.[1]

Zajednica svetih na zemlji je ustrojena poput organizma zato što su Krist i Duh Sveti utemeljili Crkvu kao sakrament spasenja, odnosno znak i sredstvo preko kojega nam Bog nudi spasenje. Na svom zemaljskom putu Crkva je također izvanjski strukturirana kroz zajedništvo mjesnih Crkava, svake oblikovane na sliku opće Crkve, pod vodstvom vlastitoga biskupa. U ovim mjesnim Crkvama postoji posebno zajedništvo među svetima, s njihovim svecima zaštitnicima, utemeljiteljima i naslovnim svecima. Analogno zajedništvo postoji i među ostalim crkvenim zajednicama.

Mi smo također u molitvenom zajedništvu kao i u zajedništvu duhovnih dobara s kršćanima koji ne pripadaju Katoličkoj Crkvi, utoliko što su na stvaran način povezani s nama u Duhu Svetom.[2]

1.1. Crkva je zajednica i općinstvo. Vjernici: hijerarhija, laici i osobe posvećenog života.

Zemaljska Crkva istovremeno je zajednica i općinstvo, ustrojena od Duha Svetoga preko Riječi Božje, sakramenata i karizmi. Crkveno ustrojstvo stoga ne može biti odvojeno od svoje dimenzije zajedništva niti je ono stvoreno kako bi upravljalo i vladalo Crkvom nakon završetka početnog „karizmatskog“ razdoblja.

Isti sakramenti koji „tvore“ Crkvu, također je i strukturiraju na način da ona na zemlji može biti sveopći sakrament spasenja. Osobito preko sakramenata krštenja, potvrde i

svetoga reda, vjernici imaju udjela , svaki na svoj način, u Kristovoj svećeničkoj službi, a time i u njegovom svećeništvu.[3]

Djelovanje Duha Svetoga u sakramentima i u karizmama iznjedrilo je tri glavne skupine u Crkvi: laike, svete poslužitelje (koji su primili sakrament svetog reda i čine crkvenu hijerarhiju) i osobe posvećenog života. (vidi *Kompendij*, 178).

Svi oni sudjeluju u zajedništvu kršćanskih vjernika, odnosno krštenjem su „priteljovljeni Kristu i učinjeni članovima Božjega naroda. Postavši na svoj način dionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe, pozvani su da, svaki prema svojem položaju, vrše poslanje koje je Bog povjerio Crkvi. Među njima je prava jednakost u njihovu dostojanstvu Božje djece. „ (*Kompendij*, 177).

Krist je ustanovio crkvenu hijerarhiju s poslanjem njegova uprisutnjivanja među vjernicima kroz slavljenje sakramenata i propovijedanje riječi Božje, utemeljenu na autoritetu i poslanju primljenim od njega. Članovi hijerarhije također primaju zadaću upravljanja naroda Božjega. (vidi Mt 28, 18-20). Hijerarhija je sastavljena od svetih službenika: biskupa, svećenika i đakona. Služenje Crkve ima zborni značaj jednako kao i osobni, budući da sveti službenici djeluju u međusobnom zajedništvu kao i pojedinačno, služeći zajednici vjernih.

Biskupi su primili zadaću *poučavanja* kao vjerodostojni svjedoci apostolske vjere, *posvećivanja* dijeleći Kristovu milost u službi riječi i sakramentima, osobito u euharistiji, te *upravljanja* Naroda Božjega na zemlji (vidi *Kompendij* 184, 186 ss). Svaki biskup izvršava svoju službu kao član zbora

biskupa (koji nasljeđuje apostolski zbor) i u zajedništvu sa svojom glavom Papom; zajedno s drugim biskupima sudjeluje s njim u brizi za sveopću Crkvu. Svaki biskup kojemu se povjerava neka partikularna Crkva, njome upravlja svetom vlašću, koja je vlastita, redovita i neposredna, izvršavana u ime Krista, Dobroga pastira, u zajedništvu s cijelom Crkvom i pod vodstvom Petrova nasljednika. (vidi *Kompendij*, 187).

Crkveno služenje ima i osobno značenje zato što je snagom sakramenta red svatko odgovoran pred Kristom koji ga je osobno pozvao i povjerio mu poslanje. (vidi *Kompendij*, 181).

Papa, biskup Rima i nasljednik svetog Petra, trajno je i vidljivo počelo i temelj jedinstva Crkve. On je Kristov namjesnik, glava biskupskog zbora i pastir cijele Crkve nad kojom

po božanskoj ustanovi ima potpunu, vrhovnu, neposrednu i opću vlast. Zbor biskupa, u zajedništvu s rimskim biskupom i nikada bez njega, vrši i vrhovnu i potpunu vlast nad Crkvom.

Krist je obećao da će njegova Crkva uvijek sačuvati vjeru (vidi Mt 16,19), što on jamči svojom prisutnošću, snagom Duha Svetoga. Ovo svojstvo (neprestanog prijanjanja uz vjeru u njezinoj punini) Crkva posjeduje u svojoj cjelovitosti, a ne – pojedinačno u svojim članovima.

Vjernici kao cjelina trebaju besprijeorno prijanjati uz vjeru pod vodstvom Učiteljstva vođena djelovanjem Duha Svetoga. Ova božanska pomoć dana je crkvenom učiteljstvu upravo kako bi vjerno i vjerodostojno naučavalo riječ Božju. U nekim posebnim slučajevima, ova pomoć Svetoga Duha jamči da izjava Učiteljstva neće sadržavati pogrešku.

U takvim slučajevima obično se smatra da Učiteljstvo dijeli istu nepogrješivost koju je Krist obećao svojoj Crkvi. „Nezabludivost se praktično ostvaruje kada rimski biskup snagom svoje službe vrhovnoga pastira Crkve, ili zbor biskupa u zajedništvu s papom, poglavito skupljen na općem saboru, konačnim činom proglašuju nauk vjere i morala kao i onda kada se papa i biskupi u vršenju redovita Učiteljstva slažu u predlaganju nekoga nauka kao konačna. Uz ta učenja svaki vjernik treba pristajati posluhom vjere.“ (*Kompendij*, 185).

Na laike spada po njihovom pozivu da traže kraljevstvo Božje baveći se vremenitim stvarima i uređujući ih po Bogu. Ovako izvršavaju svoj poziv na svetost i apostolat kao i poziv dat svim kršćenicima.[4] Budući da imaju dioništvo u Kristovu svećeništvu, laici također sudjeluju i u njegovoj službi posvećivanja, propovijedanja i

kraljevanja (vidi *Kompendij*, 189-191; *Christifideles Laici*, 14). Oni imaju udjela u Kristovoj svećeničkoj službi kada kao duhovnu žrtvu nude, osobito u euharistiji, njihov vlastiti život sa svim svojim djelima. Sudjeluju u proročkoj službi kada radosno prihvaćajući Kristov nauk i objavljuju ga svijetu svojim vlastitim riječima i svjedočanstvom života. Sudjeluju u kraljevskoj službi kada se bore da nadvladaju grijeh, kako u njima samima, tako i u svijetu, kroz odricanja i svetost života i kada moralnim vrijednostima prožimaju vremenite djelatnosti i društvene ustanove.[5]

Iz redova vjernika laika i iz hijerarhije dolaze i neke osobe života posvećena Bogu, s posebnim zvanjem i evanđeoskim zavjetima: čistoće (u celibatu ili djevičanstvu), siromaštva i poslušnosti. Oni žive u trajnom stanju posvećenog života priznatog od Crkve; te tako sudjeluju

u njenom poslanju kroz potpunu predanost Kristu i svojoj braći i sestrama svjedočeći tako nadu u kraljevstvo nebesko (vidi *Kompendij*, 192-193).

2. Vjerujem u oprostjenje grijeha

Krist je imao vlast opraštanja grijeha (usp. Mk 2,6-12). On je tu vlast predao svojim učenicima kad im je poslao Duha Svetoga i prenio na njih „vlast ključeva“, šaljući ih da krste i opraštaju grijeha: *Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.*“ (Iv 20, 22-23). Sveti Petar završava svoj prvi govor nakon Pedesetnice nagovarajući Židove na pokoru i *Svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste grijesi i primit će te dar, Duha Svetoga* (Dj 2,38). *Crkva tako ima dva kanala za milost opraštanja grijeha. „Prvi i osnovni sakrament za oprostjenje grijeha jest krštenje. Za grijeha*

počinjene nakon krštenja Krist je ustanovio sakrament pomirenja ili pokore po kojemu se krštenik izmiruje s Bogom i s Crkvom.“ (Kompendij, 200).

Otpuštenje grijeha uvijek se vrši po krvi Kristovoj i djelovanjem Duha Svetoga preko Crkve. Nema grijeha, ma kao bio težak, koji Crkva ne može oprostiti jer Bog može uvijek oprostiti i voljan je uvijek tako činiti dokle god Mu se iznova obraćamo i molimo Ga za oprost. (usp. KKC, 981-982). Crkva je instrument svetosti i posvećivanja i teži pomoći svakom od nas da se približi Kristu. Kršćani napose, kroz svoje vlastite riječi i svete postupke, mogu pomoći ostalima obratiti se i približiti se Kristu.

Miguel de Salis Amaral

Temeljna literatura:

Katekizam Katoličke Crkve, 946-959;
976-987.

*Kompendij Katekizma Katoličke
Crkve*, 177-201.

---

[1] „ Mnoge velike stvari ovise –
nemoj to zaboraviti – o tome živimo
li ti i ja svoje živote onako kako to
Bog želi“ (Sv. Josemaría Escrivá, Put,
755.)

[2] Vidi Drugi vatikanski sabor,
Lumen Gentium, 15.

[3] Vidi *isto*, 10.

[4] *Isto*, 31

[5] Zadatak nas kao kršćana jest
proglasiti ovo kraljevstvo Kristovo
priopćujući ga kroz naše riječi i
postupke. Naš Gospodin želi vlastite
muževe i žene u svim sferama života.

Neke poziva na izlazak iz društva, tražeći da se odreknu svjetovnih stvari, kako bi nas ostale vlastitim primjerom podsjetili da Bog postoji. Drugima je povjerio svećeničku službu. Ipak, golemu većinu želi upravo ondje gdje jesu, u ovozemaljskim poslovima u kojima sudjeluju: u tvornicama, laboratoriju, na farmi, u trgovini, na ulicama velikih gradova kao i na planinskim stazama.“ Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, 105.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/vjerujem-u-opcinstvo-
svetih-i-oprostenje-grijeha/](https://opusdei.org/hr-hr/article/vjerujem-u-opcinstvo-svetih-i-oprostenje-grijeha/) (16.12.2025.)